SCHILLER INSTITUTTET

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Fred gennem økonomisk udvikling

Ugeavis 49 – 2014

Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg:

»Vi skal have brudt konfrontations- og krigspolitikken og i stedet have en politik for en fremtid gennem udvikling og fred gennem samarbejde. Folk her i Danmark må til at bryde med konsensus. Hvis konsensus består af en politik, der tager livet af os alle sammen, så har man pligt til at sige fra og protestere. … Samtidig må vi have historien ud om den kæmpe transformation, der er i gang med etableringen af en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden gennem BRIKS-samarbejdet. Vi kan skabe en global renæssance, der vil være uden sidestykke i menneskehedens historie. Kina er på vej til Månen. De vil udvinde helium-3 og fragte den tilbage til Jorden, så vi kan få fusionskraft. Og gør vi først brug af fusionsenergi, så er der ingen grænser for vækst. Så kan vi bruge lige så meget energi, som vi har lyst til, og få lige så stor en udvikling, som vi kan forestille os. Det er kun vor fantasi og kreativitet, der sætter grænserne. Vi skal sætte menneskeheden fri. Vi skal have en global renæssance. Det er nu, det gælder, og nu må alle, på hver deres måde, melde sig under fanerne og være en del af denne globale massebevægelse for udvikling.«

Læs hele Tom Gillesberg udførlige Nyhedsorientering for november, med analyse og strategi:
Lyt til de seneste nyhedsopdateringer på Radio Schiller: www.schillerinstitut.dk

KOM TIL POLITISK ORIENTERINGSMØDE v/Tom Gillesberg:

Torsdag 11. december kl. 19.00

Schiller Instituttets kontor, Sankt Knuds Vej 11, kld. tv., 1903 Frederiksberg C. Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06- Eller vær med via Google Hangouts - Aarhus: Hans Schultz: 60 16 40 96

KOM OG FEJR Friedrich Schillers 255-års fødselsdag:

Torsdag 4. december kl 19.00

Med introduktion v/Tom Gillesberg og indslag af klassisk musik og sang ved vore aktivister, der også er sangere og musikere! Tilmelding unødvendig

I dette nummer:

HOVEDARTIKEL: Helga Zepp-LaRouche:
30. nov. 2014: **Forbundskansler Merkel leger med i en ny Cubakrise! Har vi intet lært af historien?** ***Læs s. 2***

Fra LaRouche-bevægelsen:
30. nov. 2014: **Menneskeheden har kun valget mellem to alternativer,** ***Læs s. 1***
26. nov. 2014: **I 50 år har vi aldrig været nærmere en økonomisk renæssance – og aldrig nærmere en atomkrig,** ***Læs s. 3***

Andre Nyheder:
30. nov. 2014: **Kinas præsident baserer udenrigspolitik på det, vesterlændinge kalder 'Den andens fordel',** ***Læs s. 4***

Fra LaRouche-bevægelsen 30. nov. 2014:
Menneskeheden har kun valget mellem to alternativer

Følgende kommentar fra Lyndon LaRouche under diskussioner med medarbejdere i går sætter på en skarp og kortfattet måde fokus på den strategiske situation og vores opgave:

»Vi må foretage et spring, og det er en kendsgerning. Men det er en kendsgerning, som ikke står klart for en masse overfladiske mennesker, der går barfodet rundt på lavt vand. Og det er, at det hidtidige, internationale system er døende, og der er kun to alternativer: generel atomkrig, eller også en form for forening blandt nationer, som vi ser det i BRIKS og lignende fora. Med andre ord, så er den eneste måde, hvorpå man kan bevare samfundet på globalt plan, er, at det netop er på globalt plan. Hvilket betyder, at man må være dedikeret den kendsgerning, at alle nationer arbejder på en måde meget lig den, hvorpå Rusland og Kina arbejder. Man kan på den russisk-kinesiske alliance måle, hvordan realiteten bliver, og vi er kun et klik fra det resultat.

»Med andre ord, [står det klart,] hvis man er mentalt sund og rask: USA, befolkningen i USA, er bankerot, Canada er bakerot, de europæiske nationer, de vesteuropæiske nationer, er bankerot, de er alle sammen bankerot! Og, som den hidtidige form for nationer, kommer de aldrig ud af denne bankerot.

Det, der kommer til at ske, er, at man vil få en form for system som det, BRIKS repræsenterer. Man har et globalt system, med et system for hele verden.

(Fortsættes s. 3)

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Michelle Rasmussen; Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:
Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

HOVEDARTIKEL: Helga Zepp-LaRouche: Forbundskansler Merkel leger med i en ny Cubakrise! Har vi intet lært af historien?

30. nov. 2014 – Obamas, Camerons, NATO's, EU's og fru Merkels aktuelle politik er rettet mod ét eneste mål: Putin skal, gennem en politik for regimeskift, jages ud af embedet. Til dette formål bliver der spillet på alle strengene: forsøget på udefra at anstifte en farvet revolution ikke blot i Ukraine, men også i Rusland; en optrapning af sanktionerne og den økonomiske krigsførelse for at ruinere den russiske økonomi med det formål at styrte Putin; en stadig større udvidelse og oprustning af NATO. Kombinationen af alle disse forholdsregler udgør en *»Chicken Game«*, hvor modstanderen skal bringes til frivilligt at kapitulere, konfronteret med den demonstrerede irrationalitet. Det er en leg med atomkrigens ild, og enden på legen kan blive udslettelsen af os alle.

Den britiske efterretningstjeneste MI6's tidligere medarbejder, Alistair Crooke, citerede på sin webside *Conflicts Forum* i denne sammenhæng et af de tre medlemmer af præsident John F. Kennedys krisehåndteringsteam under Cubakrisen, William Polk, som for nylig advarede om, at vi i dag befinder os i nøjagtig den samme eskaleringsspiral som dengang, som kunne føre til en reel krig. Der hersker den samme dynamik som dengang, iflg. Polk: den manglende evne til at indse, hvordan den anden side, i modsætning til os selv, opfatter tingene, afvisningen af at acceptere den andens »sandhed« og hans subjektive oplevelse af historien, eller i det mindste indrømme, at der et eller andet sted derude kunne eksistere en anden »sandhed« end ens egen.

Polk mindede om, at det var udstationeringen i Tyrkiet af de amerikanske Jupiterraketter, som var rettet mod Sovjetunionen og permanent operationsklare og udstyret med atomsprænghoveder, som foranledigede Sovjetunionen til at udstationere atommissiler på Cuba til gengæld. Og, ganske i modstrid med den nuværende, gængse fremstilling, tvang USA på ingen måde Krustjov i knæ ved at true med rædsler, men begge sider trak stille og roligt deres raketter tilbage. Tværtimod stod der bag dette amerikanernes erkendelse af, at en yderligere optrapning ville have ført til en atomar udslettelseskrig. Polk advarede indtrængende om, at nøjagtig det samme konfrontationsmønster udspiller sig nu, og at de ansvarlige tydeligvis absolut intet havde lært af denne historie.

Denne *Chicken Game* ('Hvem er fej?') går ud på, at to biler i rasende fart kører direkte mod hinanden, og den, der først viger, fordi han erkender, at den anden er mere vanvittig, har tabt. Hvis de begge raser videre, har ganske vist ingen af dem tabt prøven på deres mod, med de er trods alt begge døde på stedet.

Netop denne »strategi« blev kritiseret af den russiske udenrigsminister Lavrov den 22. nov. foran Rådet for Udenrigs- og Forsvarspolitik i Moskva. Vesten havde i Ukraine været fuldstændig for at støtte ekstremisterne og havde således selv forladt deres eget princip om demokratiske valg. Det, der i stedet var kommet ud af det, var denne *»Chicken Game«* med Rusland for at fastslå, hvis nerver først ville kikse. »Tyrannernes« hensigt skulle være at få Rusland til at blinke først og tvinge det til at acceptere ydmygelsen af russerne og den russisktalende befolkning i Ukraine. Spørgsmålet er, hvor længe Putin og den russiske regering kan holde deres nerver i ro. Først blev alle løfter om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser brudt. Der blev anvendt tocifrede milliardbeløb for, med »farvede revolutioner«, at styrte regeringer i Østeuropa, der var venligtsindede over for Rusland eller neutrale, ved hjælp af betalte aktivister – en strategi, som det russiske og for øvrigt også det kinesiske militær i mellemtiden har karakteriseret som irregulær krigsførelse.

Præsident Putin henviste, i sit interview med *ARD*, til den sande hensigt med EU-associeringsaftalen med Ukraine, nemlig at svække den russiske økonomi gennem den toldfri import af varer fra EU ind i Ukraine (og dermed ind i den russiske toldunion mellem Rusland, Belarus og Kasakhstan): »Det betyder, at alle europæiske varer ganske enkelt via Ukraine ville nå ind i den Russiske Føderations toldområde« – allerede her en tilsigtet økonomisk krig.

Dernæst støttede man på skandaløs måde et nazistisk kup den 21. februar i Kiev, hvor Victoria Nulands yndling »Jats« (Jatsenjuk) blev premierminister. Disse nazisters grusomheder over for den ukrainske befolkning blev ignoreret, og da befolkningen på Krim sluttelig, som en reaktion på alle disse udviklinger, i en folkeafstemning besluttede sig for en tilhørighed til Rusland, lød der farisæiske kor, der siden ikke er ophørt, om, at denne folkeafstemning havde ødelagt retsordningen i Europa. Siden sin tale i Sydney har fru Merkel overtaget et solistparti i denne koropførelse. Da den russiske regering for nylig fremlagde en resolution i FN's generalforsamling, der opfordrede regeringerne til at vende sig imod forherligelsen af nazi-ideologien og benægtelsen af nationalsocialisternes forbrydelser, var der kun tre stater, der stemte imod – nemlig USA, Canada og Ukraine, mens EU-staterne undlod at stemme! At EU-landene indtager denne holdning er betegnende, men at den tyske regering undlader at stemme i dette spørgsmål, er utilgiveligt og afskyeligt.

Mens en ikke ringe del af den tyske befolkning ikke påtager sig den mentale anstrengelse at danne sig et billede af kronologien i Ukraine-krisen, og hopper på limpinden med de ensrettede mediers anti-Putin-propaganda, så forsvarer andre den mening, at fru Merkel dog i det mindste bør opretholde en dialog med Putin. Men hvad skal man udlede af det?

Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung rapporterede om et dokument om hovedspørgsmål fra Kanslerkontoret, ifølge hvilket Petersborg Dialogen skulle »reformeres« og en ny ledelse indsættes. Såvel formanden for Tysk-russisk Forum, Mathias Platzeck, som den nuværende formand for Petersborg Dialogen, Lothar de Maizière, blev anset for at være for ukritiske over for Rusland. Dermed har Merkel overtaget det standpunkt, som indehaves af kritikere som stedfortrædende chef for Unions-

Narendra Modi, Indiens premierminister siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Tom Gillesberg, formand for Det Danske Schiller Institut, siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Hvad siger DU?

gruppen, Andreas Schockenhoff, parlamentsmedlem for De Grønne, Marieluise Beck, samt flere repræsentanter for NGO'er. I fremtiden måtte dialogen også give rum for en kritisk debat om den russiske politik. Schockenhoff er allerede blevet nævnt som en mulig efterfølger for Maizière.

Hermed er bukken tydeligvis blevet gjort til gartner, for på et arrangement for nylig sagde Schockenhoff foragteligt, som svar på et spørgsmål fra tilhørerne om BRIKS-staternes politik, at den russiske økonomi alligevel står foran kollaps, og at Putin snart vil være forsvundet. Hvis denne koldkrigs-kriger virkelig skulle blive indsat i denne post, ville det være en utilsløret krigserklæring over for Rusland, og det ville da være bedre, hvis Petersborg Dialogen blev lukket ned.

Men nogen forsinkelse tager diverse økonomiske forbund, som f.eks. Industriforbundet Sachsen 1828, nu ordet og kritiserer sanktionerne imod Rusland som værende til fare for det tillidsforhold, som det har taget 25 år at opbygge. Så rigtige og vigtige, disse stemmer end er, så kommer de til kort. Tyskland deltager, gennem fru Merkels aggressive politik, i en atomar *Chicken Game* med Rusland, hvor vi er nået til nogle få minutter i midnat. Et tydeligvis yderligere problem består i, at der denne gang ikke sidder en Kennedy i Det Hvide Hus, men Obama, der netop har fjernet sin forsvarsminister Chuck Hagel fra posten, fordi denne følte sig mere forpligtet over for generalstaben, der er orienteret mod at undgå krig, en over for Det Hvide Hus.

Det, som nu er bydende nødvendigt i Tyskland, er, at vi får en åben og ærlig debat om den strategiske situation og om, hvad vore virkelige interesser er. Den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til Obama ligger stadig på bordet: at USA og andre vigtige stater samarbejder med Kina og BRIKS-staterne om opbygningen af den Nye Silkevej og en ny, økonomisk verdensorden. Fru Merkel burde enten acceptere dette tilbud og omgående ophæve sanktionerne mod Rusland – eller også lade sig pensionere.

(fra s. 1

Dette verdenssystem vil, med hensyn til sprog og så videre, til dels udvise forskelligartethed. Men den hensigt, som skal opnås, som er, hvad der må opnås, vil føre til større og større forening. Det er, hvad der sker; man kan se denne tendens i Sydamerika nu. Den er langt stærkere der end andre steder. Det, der sker med Rusland og Kina, den russisk-kinesiske relation, er typisk for dette.

Det nuværende system, som tåbelige amerikanere stadig tror på, er døende og venter blot på at blive fejet af bordet.

Vi er på vej ind i et nyt system, hvor menneskeheden vil blive til et forenet system, forenet gennem praksis, ved hjælp af en praksis, som vil afstedkomme dette. Der vil være en skillelinje, hvor der skelnes klart. Der vil stadig være kulturer, nationale kulturer, som kan være unikke og have deres egne, unikke karaktertræk; men de vil alle være en del af den samme form for udvikling, som er i færd med at finde sin generelle forening. Der står vi nu.

Og dernæst, det vi gør i New York, og det vi gjorde i går aftes med New York, og med forberedelserne til det, går direkte i den retning. Det må vi blive ved med – det er, hvad der foregår. Det er ikke først det ene, og dernæst noget andet. Nu siger vi, at vi går mod et nyt system. For vi må have et tæt samarbejde med vores allierede, Kina, og med andre nationer, som, i princippet, i deres hensigt, er nære allierede. Vi vil gradvist finde en større og større overensstemmelse, mere og mere integration baseret på søgen efter at virkeliggøre nødvendige revolutioner i praktisk fremgangsmåde.

Og vi vil alle blive forenet i Kepler!«

Fra LaRouche-bevægelsen 26. nov. 2014:
I 50 år har vi aldrig været nærmere en økonomisk renæssance – og aldrig nærmere en atomkrig

LaRouchePAC og EIR er i gang med en gennemgribende mobilisering for den »detaljerede plan for menneskehedens fremskridt over de næste 50-100 år«, EIR's Specialrapport med titlen: »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Denne løsning kan vække enhver tænkende borger til at se både den politik, nationer kan og må føre for at få en ny, økonomisk renæssance, og den eksistentielle trussel, de står overfor.

En katastrofal konfrontationskurs med krig med Rusland og Kina forfølges af Londons finansielle imperialister og deres devaluerede aktiv, præsident Barack Obamas Hvide Hus.

Du tror, det ikke vil ske? Den 24. nov. stemte tre nationer i FN imod en russisk resolution, der fordømte forherligelse eller genoplivelse af nazisme. Disse tre nationer var USA, Ukraine og Canada – for, hævdede de tre, russerne, der mistede 20 millioner mennesker i kampen mod nazi-regimet, »mente det ikke«. Feje europæiske nationer under Londons EU-tommel »afstod« fra at stemme, og blev fordømt for det af Israels ambassadør. Men USA nægtede at modsætte sig genoplivelsen af nazisme i Europa – faktisk støttede de denne genoplivelse i Ukraine – med en politik, hvor de provokerer og modarbejder Putins Rusland på enhver tænkelig måde.

Den verdenskrig, som de truer med, behøver ikke finde sted. Det er muligt for det amerikanske civilsamfund at omforme historien; det har det gjort før.

Men frem til i dag har USA's befolkning intet gjort for deres egen skæbne. Deres repræsentanter ejes totalt af kampagnepenge fra Wall Street. De ser til, mens disse repræsentanter udfører handlinger, og undlader at udføre andre, som støt og roligt forarmer dem, og er vanærende for De forenede Stater.

Lyndon og Helga Zepp-LaRouche har den idé, at det er muligt at »vinde nationens sjæl ved at genskabe den«. Det vil kræve, at man forener de bedre engle i Amerika omkring et formål, der er bestemt til at være nationens historie, og dens få, virkeligt store præsidenter, der ofte blev myrdet, som det skete med JFK for 50 år siden,

Narendra Modi, Indiens premierminister siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Tom Gillesberg, formand for Det Danske Schiller Institut, siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Hvad siger DU?

værdigt. Dette formål er en hengivenhed over for menneskehedens bedre, højere fremtid.

Dynamikken med BRIKS-nationernes alliance – der forfølger hver enkelt nations hurtige, økonomiske vækst, inklusive USA og de europæiske lande, med bestræbelserne på at opnå nye præstationer i rummet, med de fremskudte, videnskabelige grænser, med fusionskraft – er et sådant planlagt formål, hvis USA tilslutter sig.

Det betyder, at amerikanske borgere bogstavelig talt løfter deres nation ud af et kredsløb, der fører til en potentiel atomkrig og civilisationens ødelæggelse, og op i et andet kredsløb, hvis formål er, at nationerne handler til fordel for fremskridt.

Som Lyndon LaRouche på det seneste så ofte har bemærket, så har den eksplosive reaktion på LaRouche-PAC's og Schiller Instituttets organisering i New York City vist, at dette er muligt. Et eksempel var i sidste uge, da 175 faktiske og potentielle ledere kom sammen for at »ære JFK's og 11. september-ofrenes minde ved at genoplive Amerikas sjæl«. New York har, siger LaRouche, ofte optrådt som »nationens sjæl«. Som en smeltedigel for fremtidigt fremskridt er New York på enestående vis åben for en ny dynamisk kraft i verden – BRIKS-dynamikken.

Det er derfor flagskibet for at samle et nationalt lederskab for dette planlagte formål. EIR's internationale række af offentlige møder om Den Nye Silkevejsrapport har dette planlagte formål. Det alternativ, vi konfronteres med, er ikke en politik; det er krig.

Kinas præsident baserer udenrigspolitik på det, vesterlændinge kalder 'Den andens fordel'

30. nov. 2014 – Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt hovedtalen på en todages konference på højeste niveau den 28.-29. nov. i Beijing, Central Konference om Arbejdet med Relation til Udenrigsanliggender, med en omfattende tale, som baserede hele Kinas udenrigspolitik på det koncept, som af vesterlændinge kendes som »den andens fordel«, og som han helt specifikt definerede over hele rækken af udenrigsanliggender. Her er nogle af de vigtigste citater:

»Med nye opgaver for øje, som bør udføres under nye betingelser, har vi arbejdet hårdt for på en kreativ måde at forfølge Kinas diplomati i både teori og praksis, sætte fokus på den kinesiske drøms globale betydning og berige den strategiske tænkning i forbindelse med fredelig udvikling«, sagde Xi.

»Vi har været fortalere for opbyggelsen af en ny form for internationale relationer, støttet af et win-win-samarbejde, foreslået og fulgt op af en politik for opretholdelse af retfærdighed og stræben efter fælles interesser, og været forkæmpere for en ny vision med fælles, omfattende, samarbejdende og vedvarende sikkerhed.«

»Vi har tilstræbt at opbygge en ny model for relationer mellem store nationer, fremsat og praktiseret en nabopolitik, der udviser venskab, oprigtighed, gensidig gavn og er inkluderende, såvel som også en retningslinje for Kinas relation til Afrika med oprigtighed, levering af resultater, forståelse og velvilje.«

»Vi bør lægge os kompleksiteten af den internationale arkitektur, der er i færd med at udvikle sig, på sinde, og vi bør også erkende, at den voksende tendens hen imod en multipolær verden ikke vil ændre sig.«

»Vi bør være fuldt ud opmærksomme på de internationale spændingers og kampes alvorlige karakter; men vi må også erkende, at fred og udvikling, vor tids underliggende tendenser, vil forblive uforandrede. Vi bør med skarpsindighed være os den internationale ordens forsatte konkurrencemæssige karakter bevidst: på den anden side må vi erkende, at den retning, som reformeringen af det internationale system tager, vil være uforandret.«

»Vi bør fuldt ud erkende den usikkerhed, der ligger i Kinas naboomgivelser, men vi bør også indse, at den generelle tendens mod rigdom og stabilitet i det asiatiske Stillehavsområde ikke vil ændre sig.«

»Vi står fast på vores holdning om, at alle lande, uanset størrelse, styrke og udviklingstrin, er ligeværdige medlemmer af det internationale samfund, og at verdens skæbne bør afgøres af befolkningerne i alle lande. Vi bør opretholde international retfærdighed og, i særdeleshed, forsvare udviklingslande.«

»Vi bør fortsætte med at følge win-win-strategien med at åbne op, og en win-win tilgang til ethvert aspekt af vore eksterne relationer, såsom inden for politiske, økonomiske, sikkerhedsmæssige og kulturelle områder.«

»Vi bør søge andre landes forståelse af og støtte til den kinesiske drøm, som handler om fred, udvikling, samarbejde og win-win-resultater. Det, vi stræber efter, er velfærd for både det kinesiske folk og for folk i alle andre lande.«

»Vi bør håndtere relationer med andre, store lande godt, opbygge en solid og stabil ramme for relationer mellem store lande, og udvide samarbejdet med andre store udviklingslande. Vi bør styrke fællesskabet og samarbejdet med andre udviklingslande, samt den tætte integration af vor egen udvikling og den fælles udvikling af de andre udviklingslande«.

»Vi bør fremme resultatorienteret samarbejde, aktivt fremme bygningen af Det økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. århundredes Maritime Silkevej, arbejde hårdt for at udvide forskellige parters konvergerende interesser, samt promovere win-win-samarbejde gennem resultatorienteret samarbejde.«

Xi understregede atter lederskabets forpligtelse over for de to mål for dette århundrede, nemlig fordoblingen af BNP og den personlige indkomst ved 100-året for grundlæggelsen af det kinesiske kommunistparti i 2020, og skabelsen af et moderne, socialistisk land, når Kina fejrer 100-året for grundlæggelsen af det Nye Kina i 2049.

Få hele Schiller Instituttets udførlige trepunktsprogram for en økonomisk genrejsning i Danmark:

http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf

Narendra Modi, Indiens premierminister siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Tom Gillesberg, formand for Det Danske Schiller Institut, siger: »Vi skal skabe en massebevægelse for udvikling«.
Hvad siger DU?